

dingskommission, med hvilket Bidrag de skal deltage i Anlægget. Bidraget maa i intet Tilfælde overstige Værdien af de Fordele, som ved Arbejdets Udførelse tilføres Parterne.

Stk. 2. De enkelte Bidrag fastsættes ved Forlig eller Kendelse af Afvandingskommissionen under Hensyn til den Nytte, hver enkelt har af Foranstaltningens Udførelse.

Stk. 3. Ved Bedømmelsen af Rensningsarbejder vil Vandløbsudvalget og Kommissionen have at være opmærksom paa ikke blot den rene Indtjeningssevne, men tillige de Fordele, der ved et Vandløbs Rensning opnaas i sanitær Henseende m. v.

Stk. 4. Arbejdet kan fremmes, uanset at Afvandingskommissionens Afgørelse efter denne Paragraf og § 5 ikke er truffet.

§ 3.

For Vandløbene oprettes under vedkommende Amtsraads Tilsyn paa Foranledning af Afvandingskommissionen Vedtægt, saafremt saadan ikke allerede foreligger, i Overensstemmelse med nærværende Lov og i Lighed med de i Lov Nr. 347 af 2. Juni 1917 givne Bestemmelser om Pumpelag, jfr. dog § 8. Ligger Vandløbene i forskellige Amtsraadskredse, kan Landbrugsministeren henvise Sagen til en Kommission, der kan behandle Sagen uanset kommunal eller klassemæssig Inddeling.

§ 4.

For saa vidt Bekostningen ved den aarlige Vedligeholdelse og Drift af de fuldførte Anlæg ikke kan udredes af de fra Anlæggenes Benyttelse flydende Indtægter, paa hviler den de samme Kommuner og Ejendomme, som har deltaget i Anlægget, jfr. § 2, eller som har foranlediget Arbejdet udført eller i øvrigt er interesserede i Anlægget. Saa fremt der ikke ved Forhandling mellem de interesserede Parter opnaas Enighed om Fordelingen af Udgifterne, fastsættes denne af Afvandingskommissionen. De Udgifter, som paalægges de enkelte Ejendomme, udredes af Ejeren. Er en Ejendom bortforpagtet eller bortlejet, skal dog de Beløb, der medgaar til Dækning af Vedligeholdelses- og Driftsudgifter, refunderes Ejeren af Brugerens. De til Anlæg, Vedligeholdelse og Drift skyldige Beløb kan inddrives ved Udpantning med samme Fortrinsret som for kommunale Skatter.

§ 5.

Stk. 1. Enhver er pligtig at afgive de til Udførelsen af Anlæggene nødvendige Grunde, Stæmmeværker o. lign., dog gives der derfor saavel som for anden Skade og Ulempe fuld Erstatning, dog at denne, hvis Arealet forbedres ved Anlægget, fastsættes efter Arealets Værdi inden Forbedringen. Erstatningens Størrelse fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst af Afvandingskommissionen, jfr. Grundforbedringslovens § 9.

Stk. 2. Enhver er pligtig at taale, at de til Udførelsen af Anlæggene nødvendige Materialer af Græstørv, Jord o. s. v. mod fuld Erstatning tages fra eller føres over hans Grund. I Mangel af mindelig Overenskomst afgør den fornævnte Kommission den Erstatning, der skal gives.

Stk. 3. Ved Erstatningens Beregning har Kommissionen at gaa frem efter de for Afstaaelse af Jord m. v. til Jernbaner ved Forordningen af 5. Marts 1845 foreskrevne Regler. Overensstemmende med Forskrifterne i denne Forordning bliver det at afgøre, hvilken Del af Erstatningen der, hvis Jorden bruges af en anden end Ejeren, skal tillægges Brugerens.

§ 6.

Vandløbsudvalget kan bestemme, at de Afvandingskommissionen efter §§ 2—5 tillagte Beføjelser i Stedet for af Afvandingskommissionen skal udøves af en Land-